

ประสิทธิภาพของสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อราบางชนิดต่อการควบคุมโรคแอนแทรกโนสบนผลของทุเรียนที่เกิดจากเชื้อรา

Colletotrichum gloeosporioides

กรรณิการ์ นามสว่าง วีระณีย์ ทองศรี และ สมศิริ แสงโชติ

วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 50 (3 พิเศษ): 151-154. 2562.

บทคัดย่อ

โรคแอนแทรกโนสเป็นปัญหาสำคัญที่พบในพื้นที่การผลิตทุเรียนเกิดจากเชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* ซึ่งเป็นสาเหตุของโรคแอนแทรกโนสกับใบและผลทุเรียนหลังการเก็บเกี่ยวจึงมีการใช้สารเคมีเพื่อการควบคุมโรค และจากการทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา 7 ชนิด ที่ระดับความเข้มข้นตามฉลาก สูงกว่า 2 เท่า และต่ำกว่า 2 เท่า ของฉลาก โดย 4 ชนิดแรกเป็นสารเคมีที่ใช้เป็นประจำในสวนทุเรียน ประกอบด้วย carbendazim (1500, 750, 375 ppm), trifloxystrobin (250, 125, 62.5 ppm), prochloraz (1000, 500, 250 ppm) และ mancozeb (4800, 2400, 1200 ppm) อีก 3 ชนิด เป็นกลุ่มสารที่มีพิษตกค้างต่ำกว่า 4 ชนิดแรก ประกอบด้วย pyraclostrobin (250 125 62.5 ppm), difenoconazole (250, 125, 62.5 ppm) และ hexaconazole (140, 70, 35 ppm) ต่อการยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *C. gloeosporioides* จำนวน 53 ไอโซเลท ที่แยกได้จากแหล่งปลูกทุเรียนทั่วประเทศ ด้วยวิธี Microtiter plate method เปรียบเทียบกับชุดควบคุม (น้ำกลั่น) บ่มที่อุณหภูมิ 25°C เป็นเวลา 48 ชม. พบว่า mancozeb (750 ppm) สามารถยับยั้งการเจริญของเส้นใยเชื้อราได้มากที่สุดคือ 90.6% รองลงมา คือ pyraclostrobin (125 ppm) และ difenoconazole (125 ppm) ยับยั้งได้ 77.4% ในขณะที่ hexaconazole ยับยั้งได้น้อยที่สุดคือ 22.6% ส่วนการควบคุมโรคแอนแทรกโนสในผลทุเรียนด้วยสารเคมี pyraclostrobin ที่ความเข้มข้น 125 ppm โดยการจุ่มผลทุเรียนด้วยสารเคมีดังกล่าว หลังจากการปลูกด้วยเชื้อรา *C. gloeosporioides* เป็นเวลา 24 ชม. สามารถลดการเกิดโรคแอนแทรกโนสได้ 85 %